

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Наукове товариство здобувачів вищої освіти та молодих учених

МАТЕРІАЛИ

***XVII Всеукраїнської науково-практичної
конференції здобувачів вищої освіти та молодих
учених***

**«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ»**

17 травня 2024 року

м. Рівне

ББК 72 НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
УДК 001+37+316.3 МОЛОДИХ: Матеріали XVII Міжнародної
Н-34 науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти
та молодих учених. Рівне: РВВ РДГУ. 2024. 131 с.

Організаційний комітет:

Павелків Роман Володимирович – доктор психол. наук, проф.; – голова оргкомітету;
Дейнега Олександр Вікторович – доктор екон. наук, проф. – заступник голови оргкомітету;
Сачук Роман Миколайович – доктор вет. наук, проф. – заступник голови оргкомітету;
Петрівський Ярослав Борисович – доктор техн. наук, проф.;
Сойчук Руслана Леонідівна – доктор пед. наук, проф.;
Войтович Ігор Станіславович – доктор пед. наук, проф.;
Юхименко-Назарук Ірина Анатоліївна – доктор екон. наук, проф.;
Павелків Віталій Романович – доктор психол. наук, проф.;
Виткалов Сергій Володимирович – доктор культ., проф.;
Грицай Наталія Богданівна – доктор пед. наук, проф.;
Михальчук Роман Юрійович – канд. іст. наук, проф.;
Гамза Анна Володимирівна – канд. пед. наук, доц.;
Красильников Андрій Сергійович – Голова студентської ради РДГУ, здобувач вищої освіти II курсу психолого-природничого факультету;
Ковальова Ілона Василівна – здобувач ступеня PhD спеціальності 101 Екологія;
Масовець Богдан Петрович – здобувач ступеня PhD спеціальності 101 Екологія;
Павелко Дмитро Ростиславович – здобувач вищої освіти II курсу психолого-природничого факультету;
Стасюк Микола Павлович – здобувач вищої освіти II курсу психолого-природничого факультету;
Козяр Владислав Романович – здобувач вищої освіти I курсу Інституту мистецтв.

Важлива інформація: відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та дотримання норм академічної доброчесності несуть автори публікацій. Оргкомітет конференції залишає за собою право незначного редагування та скорочення поданих для публікації чи опублікування матеріалів.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 6 від 30.05.2024 р.).

13. Мартін Дін Радянські етнічні німці і Голокост у Рейхскомісаріаті Україна, 1941 -1944 / ШОА в Україні: історія, свідчення, увічнення. За редакцією Рея Брандона та Венді Лауер. К., «Дух і літера», 2015 р., с. 343-374
14. SW Archive, fund I.1, folder 4578 «Ukraine», part 6
15. Білоцерківський Анатолій Васильович \ Енциклопедія сучасної України. URL: <https://esu.com.ua/article-40911>
16. SW Archive, fund I.1, folder 3769 «Shpak Anton (alias Anatol Belotserkovski)», Letter 10.12.1983
17. SW Archive, fund I.1, folder 3769 «Shpak Anton (alias Anatol Belotserkovski)», *News from Ukraine*, (№14, March 1977 p.)
18. SW Archive, fund I.1, folder 3769 «Shpak Anton (alias Anatol Belotserkovski)», Letter 01.04.1984
19. SW Archive, fund I.1, folder 3769 «Shpak Anton (alias Anatol Belotserkovski)», Letter 17.02.1995

ПОЗИЦІЯ УГОРЩИНИ ЩОДО УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ НАПЕРЕДОДНІ ТА НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

Дубінецька В.В., здобувач вищої освіти
 Карпукіна Т.О., кандидат історичних наук, доцент кафедри історії України,
Рівненський державний гуманітарний університет

Напередодні Другої світової війни в центрі уваги Угорщини, яка спиралася на підтримку Німеччини, перебував Карпатський регіон та Галичина. На думку угорської політичної еліти, ці землі мали знаходитися у складі Угорщини та Польщі, оскільки саме ці країни є єдиними захисниками європейської цивілізації й християнства від варварів на Сході.

Реалізацію великодержавних прагнень угорської влади пов'язують з формуванням першого автономного уряду Підкарпатської Русі, який очолив лідер русофільського напрямку в країні А. Бродій. Велика кількість дослідників вважає дану постать досить неоднозначною. Так, в інтерв'ю А. Бродія з представником львівської газети «Діло» стверджувалося наступне: «В чому полягають труднощі у питанні устійнення кордонів з Мадярщиною? Мадяри вимагають від нас південної частини Закарпаття, причому хочуть дістати Ужгород, Мукачів, Севлюці, Королево та відрізати нас від спільного залізничного шляху. Життєздатність Закарпаття була б тоді мінімальна. А коли б з волі великодержав так прийшло би до плебісциту і коли б тоді південна частина Закарпаття з'явилася таки за мадярами – то що тоді? Ваш уряд твердить, що без тої південної частини життєздатність держави буде мінімальна – думаємо, що такий вислів малоправдоподібний» [2 с. 81].

Натомість, офіційно було з'ясовано, що А. Бродій орієнтувався та тривалий час працював на Угорщину; його кодове шпигунське прізвище – «Берталон». 26 жовтня 1938 р. на сторінках «Бюлетеня пресової Служби Карпатської України» повідомлялося, що «у Бродія знайшли мапу Карпатської України, на якій він сам розділив північну частину мадярам, а північну полякам та багато грошей» [12, с. 105]. Доказом такого твердження є і той факт, що після реалізації окупаційних планів щодо Закарпаття угорськими військами, він представляв даний регіон в угорському парламенті.

Закарпаття, що знаходилося в центрі Європи, входило до сфери інтересів різних європейських держав. Тому, на перших порах А. Гітлер не давав згоди на відкриту інтервенцію Угорщини, а її уряд обмежився засиланням терористичних груп. 1 жовтня 1938 р. прем'єр-міністр Угорщини Б. Імреді таємно доручив М. Козмі сформувати диверсійні загони для підривної роботи на Закарпатті. Разом з І. Геяшем останній створив «гвардію обідранців» у складі 600 чоловік. Окремі українські вчені вважають, що перші угорські терористи у складі 12 чоловік з'явилися на території Закарпаття ще раніше, 5 жовтня 1938 р.

В центрі уваги світової спільноти Карпатський регіон перебував і під час Першого Віденського арбітражу 2 листопада 1938 р., що мав за мету визначити кордони між Чехословаччиною та Угорщиною. Згідно прийнятих рішень, існування спільного польсько-угорського кордону заперечувалося. Водночас, до Угорщини переходили міста Ужгород, Мукачєво, Берегово.

Делегація Карпатської України оскаржила рішення арбітрів, зазначаючи у своїй декларації: «Стверджуємо, що відання Мадярщині Ужгороду і Мукачєва з українськими околицями, а також інших українських сіл по других округах не відповідає етнографічним принципам, що лягли в основу політики, яка мала започаткуватися по Мюнхенській конференції. Декларація стверджує, що це рішення противиться справедливим інтересам Карпатської України» [4, с. 39].

Від імені українського уряду до закарпатців в США з історичною телеграмою звернувся і А. Волошин: «Ми, уряд, Карпатської України, звертаємось до Вас, наші брати за океаном із зазивом заманіфестувати свою солідарність з нами в сьогоднішню вирішальну хвилину. Втрата Ужгороду і Мукачєва, що є зраженням живого тіла нашої Батьківщини, не захитає нашого твердого рішення сповнити велике історичне завдання. Реальна поміч урядові Карпатської України з Вашого боку, наші брати за океаном, докаже про розуміння Вами ваги хвилини» [7, с. 211].

Слід зазначити, що за рішеннями Першого Віденського арбітражу Угорщина анексувала найбагатшу в економічному відношенні південну частину Підкарпатської Русі. Закарпаття втратило понад 12 відсотків своєї території (1523 квадратних кілометрів), на якій знаходилися 97 населених пунктів та проживало 175 тисяч чоловік, серед них – понад 33 тисячі українців.

За національним складом до Угорської держави було приєднано 16 466 (10,02 %) чехів і словаків, 33 435 (20,34 %) руських, 4 534 (2,76 %) німців, 83 578 (50,85 %) угорців, 81 (0,05 %) поляків, 25 427 (15, 47 %) євреїв та інших національностей 849 (0,5 %). За родом занять процентне відношення населення даного регіону було наступним: 78 146 (45,11 %) землеробів та працівників лісового господарства, 31 350 (18,10 %) працівників промисловості, ремісників, 17 658 (10,11 %) працівників торгівлі та фінансових органів, 7 177 (4,14 %) працівників транспорту, 19 754 (11,40 %) працівників цивільної служби, вільних та солдат, 19 148 (11,06 %) інших [3, с. 63]. До Угорщини відійшла основна частина інтелігенції – разом з вільними та військом (11,4 %), у той час, коли на Підкарпатській Русі кількість таких

людей становила 3, 26 %.

3 листопада 1938 р., перебуваючи у Відні, А. Волошин виступив із зверненням до української спільноти всього світу, передавши «Українській пресовій службі» для розповсюдження закликає, де вперше вжив назву Карпатська Україна [10, с. 109]. Тим часом, на підставі рішень Віденського арбітражу на анексованих землях – території Ужгорода, Мукачева і Берегова – створювалася жупа, яку очолив А. Корлат, шкільним інспектором став П. Рац.

Відповідно до рішень Віденського арбітражу евакуація державних установ і майна з території, що передавалася Угорщині, повинна була розпочатися 5 та закінчитися 10 листопада 1938 р. В першу чергу до даної держави відходили Бовтрадь, Малий і Великий Гут, Яношово, Квасово, Оросієво, Керестури та Вілок. Останніми до Угорщини відійшли Йовря, Ужгород, Радванка, Дравці, Великі Гесвці, Холмець, Велика Добронь, Баркасово, Жнятино, Ключарки, Мукачево, Форнош, Ремети, Виш та Чорний Ардів. Остаточне встановлення нових кордонів доручалося змішаній чехословацько-угорській комісії [1, с. 42].

Віденський арбітраж став реальним успіхом угорської ревізійної політики, хоча лише частково задовольнив її інтереси. Він відвернув можливість чехословацько-угорського збройного конфлікту, що міг прискорити розв'язання Другої світової війни. Водночас, рішення Віденського арбітражу прив'язували Угорщину до держав Осі [8, с. 575]. Політика Будапешту почала відверто наступати на гітлерівську тезу «етнічного принципу» та проголосила ідею «святостефанської корони», згідно з якою Карпати – це частина Угорщини.

Остаточна доля Закарпаття була вирішена згодою нацистської Німеччини на приєднання краю до Угорщини. У листі мадярського регента М. Хорті від 15 березня 1939 р. висловлювалася вдячність канцлеру Третього Рейху А. Гітлеру за те, що вирішення проблемних питань Німеччини співпали з історичними мріями угорців. За це, лідера націонал-соціалістичної партії на 50- річчя його народження 20 квітня 1939 р. нагороджено найвищою відзнакою Угорщини.

Окупація Карпатської України Угорщиною розпочалася 15 березня 1939 р., в день проголошення її незалежності, і завершилася через три тижні. До даної операції було залучено 150 тисяч мадярських військ, жандармських, поліцейських та диверсійно-розвідувальних груп [6, с. 415].

Після окупації Карпатської України серед місцевого населення масово ширилися ідеї про: «започаткування тисячолітнього мадярсько-руського братерства» [9, с. 138]. Угорські можновладці проголосили кінець 20-літньому чеському та 5-місячному українському пануванню над русинами краю, оскільки останні не мали нічого спільного з українцями, окрім того, що два народи слов'янські. «Між нами стоїть міцна нездоланна стіна тисячолітньої мадярсько-руської братерської історії. Ми є русини і слов'яни, ними хочемо бути й залишитися, не русифікуватися, не українізуватися, не хочемо панславізму. У кожного народу є свої інтереси. В українців свої, у нас свої. Нічого нас відривати від Угорщини. Русини в межах Угорщини хочуть територіальної автономії, яку нам надали ще у грудні 1918 р. Умовою передачі чехам Рутенії було надання русинам автономії нарівні з чехами. Цього не сталося, договір не виконано, тому й відвужає перегляд становища Рутенії у складі Чехословаччини, а не ревізія кордонів» [5, с. 422].

Водночас проугорські діячі наголошували: «Чому це русинам погано вчитися у цивілізованого мадярського народу, а в українського, менш цивілізованого, добре? В рамках Угорщини стане можливим формування автономії Закарпаття, завдяки якій між двома державами складуться відносини не як пана й селянина, а як рівних складових великої держави» [11, с. 205].

Приєднання Закарпаття до складу Угорщини оцінювалося мадярським керівництвом як найбільше досягнення на міжнародній арені в ХХ ст., а відновлення спільного кордону з Польщею на Сході рівнозначне питанню життя чи смерті обох держав. Більше того, приналежність і майбутнє Карпатської України розглядалося угорцями в контексті загальноєвропейської і навіть світової проблеми, оскільки через даний край в Європу безперешкодно проникала східна деспотія [14, с. 298].

Втрата Закарпаття для Угорщини представляла найбільшу небезпеку, оскільки руйнувалися історичні підвалини її державності та цілісності територій, прискорювалися національні, політичні й культурні перетворення в краї, внаслідок яких мадярська нація назавжди втрачала своє домінування, а українська здобувала повну перевагу. Як наслідок, найважливішим завданням зовнішньої політики Угорської держави стало повернення та збереження в майбутньому у своєю складі Карпатської України. Дану ідею мадярська влада безперервно пропагувала серед провідних країн Європи, запевняючи їх керівництво, що йдеться не про національний склад, кількість населення, територію краю чи його природні багатства, а насамперед і виключно про стратегічне розташування Закарпаття, яке завжди було зручним та дуже важливим для проведення воєнних операцій [13, с. 113]. Угорська політична еліта робила все можливе для того, щоб Закарпаття назавжди залишилося у складі Угорської держави, прагнула не допустити його повернення до складу інших країн.

Враховуючи споконвічні прагнення мадярів, не видається новиною прихильне ставлення угорського населення до початку окупації Карпатської України, тоді як русини сприйняли дану акцію вкрай негативно. В Закарпатті розпочинається визвольний рух, що за своєю потужністю був найсильнішим серед усіх територій, захоплених Угорською державою. Придушення збройного опору в регіоні та ліквідація антидержавних проявів у перші місяці окупації позначалася масовими арештами й покаранням людей на основі наклепів і безпідставних доносів, відомі випадки розстрілів [3, с. 101]. Угорська адміністрація силовими методами блокували будь-які прояви непокорі.

У ході виявлення небажаних політичних елементів, зачисток серед цивільного населення вістря угорської влади насамперед спрямовувалося проти лідерів і прихильників української незалежності, а також комуністів. В першу чергу переслідуванню підлягали керівники, члени Української національної партії та організації «Карпатська Січ», які боролися за самостійну Україну.

Отже, позиція Угорщини щодо українських земель напередодні та на початковому етапі Другої світової війни визначалася її закоренілими прагненнями розширити та узаконити угорські кордони, перш за все, за рахунок Карпатського регіону. Реалізацію цієї мети своєї зовнішньополітичної доктрини угорські урядовці пов'язували з політикою нацистської Німеччини.

Список використаних джерел

1. Архіви окупації. 1941–1944 / упор. Н. Маковська. К.: Видавничий дім «Кисво-Могилянська академія», 2006. 872 с.
2. Галас В., Поп І. Закарпаття в контексті європейської політичної історії ХХ ст. (історіософські роздуми). Ужгород: Ужгородський державний університет, 1995. 178 с.
3. Друга світова війна в історичній пам'яті України (За матеріалами Українського інституту національної пам'яті) / упор. Л. Герасименко, Р. Пилявець. Київ-Ніжин: Видавець ПП Лисенко М. М., 2010. 247 с.
4. Житарюк М. Четвертована, але жива: закордонна преса про політичні процеси в Україні напередодні Другої світової війни. Л.: За вільну Україну, 1997. 124 с.
5. Кульчицький С., Павлюк О, Кірсенко М. Європейська дипломатія та Україна у міжвоєнний період (1921–1939). К.: Видавничий дім «Альтернативи», 2001. 490 с.
6. Мищак І. Закарпаття напередодні Другої світової війни у працях сучасних українських істориків. *Проблемна історіографія*. 2012. № 9. С. 410–421.
7. Патриляк І., Боровик М. Україна в роки Другої світової війни: спроба нового концептуального погляду. Ніжин: Видавець: Лисенко М. М., 2010. 590 с.
8. Печеніна Н. До проблеми визначення кордонів України в умовах Другої світової війни. *Волинь і волинці у Другій світовій війні: збірник наукових праць*. 2012. № 3. С. 574–577.
9. Політична історія України ХХ століття: підручн. для студ. вищ. навч. закл. / упор. А. Кудряченко, Г. Калінічева, А. Костира. К.: МАУП, 2006. 696 с.
10. Полянський П. Українське питання напередодні Другої світової війни: дипломатичний аспект. *Пам'ять століть*. 2009. № 5-6. С. 105–125.
11. Савенко А. Позиція Угорщини щодо українських земель в роки Другої світової війни (1939–1945 рр.). *Історичні і політологічні дослідження: науковий журнал*. 2009. № 1. С. 204–209.
12. Стерчо П. Карпато-Українська держава. Л.: НТШ, 1994. 288 с.
13. Швагуляк М. «Українська карта»: українське питання у міжнародній політиці напередодні та на початку Другої світової війни. *Дзвін*. 1990. № 7. С. 111–113.
14. Швагуляк М. Українське питання в міжнародних політичних кризах передодня Другої світової війни (1938–1939 рр.). *Вісник Львівського університету*. 2000. Вип. 35-36. С. 296–320.

УСНІ ДЖЕРЕЛА ФОНДУ ШОА УНІВЕРСИТЕТУ ПІВДЕННОЇ КАЛІФОРНІ В НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ І ВИКЛАДАЦЬКІЙ ПРАКТИЦІ (ПРИ ВИКЛАДАННІ КУРСІВ ГЕНОЦИДІВ, ТОТАЛІТАРНИХ РЕЖИМІВ, ІСТОРІЇ АЗІЇ, АФРИКИ ТА ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ)

Михальчук Р.Ю., кандидат історичних наук, професор кафедри всесвітньої історії
Слесаренко А.В., кандидат історичних наук, доцент кафедри всесвітньої історії
Рівненський державний гуманітарний університет

Усна історія посідає важливе місце в наукових дослідженнях та освітніх практиках сьогодення. Джерела усної історії дають можливість розглядати події з ретроспективи конкретної особи, «олюднювати» історію [7, с. 118]. Особливо актуальним є використання даних джерел у висвітленні подій ХХ ст., зокрема, практик тоталітаризму, Голокосту та інших геноцидів. Як зазначає Тетяна Боряк, роль усної історії як методу та історичного джерела є неоціненною, коли йдеться про тоталітарні режими, адже геноцидарії загалом не залишають документів про наміри майбутніх масових убивств [1, с. 9]. Усна історія, за словами Анни Ленчовської, дає змогу зберегти не лише певні історичні факти, а й емоції, думки, психологічні реакції конкретної особи на травматичні події, зокрема – геноцид та переслідування [2, с. 114]. Також слід пам'ятати, що усні свідчення – суб'єктивні джерела, які потребують критичного аналізу та осмислення. Тому їх слід перевіряти, співставляючи з іншими джерелами.

Один з найбільших проєктів усної історії з висвітлення Голокосту є проєкт «Люди, які пережили Шоа», джерела якого зберігаються в Інституті візуальної історії та освіти фонду Шоа університету Південної Каліфорнії в США (USC Shoah foundation institute for visual history and education). Цей проєкт заснований режисером Стівеном Спілбергом 1994 р. і полягав він у записі свідчень для їхнього подальшого опрацювання та аналізу дослідниками. Формування архіву цих свідчень та надання доступу для дослідницької роботи в ньому, зокрема онлайн, є основним завданням діяльності організації¹. Інтерв'ю проєкту записувалися в 1994–1999 рр., більшість з яких взяті у євреїв (48 361). Також архів містить свідчення ромів, свідків Єгови, політичних в'язнів, гомосексуалістів, рятувальників євреїв тощо. Загалом кількість інтерв'ю в колекції – близько 56 тис., які записували у 65 країнах. В Україні фонд записував інтерв'ю з 1995 р. по 1999 р. Всього було записано 3425 інтерв'ю у 268 містах та селах. Найбільше спогадів записано в Одесі (544), Києві (359) та Вінниці (202) [6, с. 32].

Загалом, більшість інтерв'ю стосується насильства під час Другої світової війни, зокрема Голокосту. Тут найбільш висвітленими темами стали: відносити євреїв з неєвреями, погроми, евакуація, намагання втекти від

¹ Один з онлайн-проєктів дослідження даних джерел - нерезиденційна програма в якості афілійованих позаштатних вчених Інституту візуальної історії та освіти фонду «Шоа» (The Institute for Visual History and Education Shoah Foundation University South California), в якій з лютого 2023 р. по лютий 2024 р. брали участь професор кафедри всесвітньої історії РДГУ Роман Михальчук та доцент кафедри всесвітньої історії РДГУ Андрій Слесаренко. Зокрема, див.: «Міжнародний проєкт дослідження Голокосту викладачів кафедри всесвітньої історії». URL: www.rshu.edu.ua/newhome/2803-mizhnarodnyi-proiekt-doslidzhennia-holokostu-vykladachiv-kafedry-vsesvitnoi-istorii.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ І. МОЛОДИЙ ПЕДАГОГ

Мельник О. Я., Шевчук О. А. ТИПОЛОГІЯ АВАРІЙ НА ХІМІЧНО-НЕБЕЗПЕЧНИХ ОБ'ЄКТАХ ТА ВИМОГИ ДО ЇХНЬОГО РОЗМІЩЕННЯ	3
Ющук А.І., Шевчук О.А. ОСОБЛИВОСТІ ПРОФІЛАКТИКИ ПОЖЕЖИ У ПРОЦЕСІ СИТУАТИВНОГО НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	5
Рига С., Косарева Г. ОСОБЛИВОСТІ СЕНСОРНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ З АЛАЛІЄЮ В УМОВАХ ІРЦ.....	7
Каштан М.О., Сілкова Е.О.ФОРМУВАННЯ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ПРОЦЕСІ ЗАСВОСННЯ МАТЕМАТИКИ.....	8
Михалко К.О., Павелків О.М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕГРАЛА В КЛАСАХ ПРОФІЛЬНОГО РІВНЯ.....	9
Пасічник О.О., Павелків О.М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ СТЕРЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ У КЛАСАХ ПРОФІЛЬНОГО РІВНЯ.....	10
Борутіна Л. П., Генсіцька-Антонюк Н. О. ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ.....	11
Єлфімова Д.І., Косарева О.І. ФІЗКУЛЬТУРНІ ЗАЙНЯТТЯ В ІНКЛЮЗИВНИХ ГРУПАХ ЗДО, ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ОРГАНІЗОВАНОСТІ ДІТЕЙ З ООП	12
Боровик С. М. Руденко Н. М. РОЗВИТОК НАВИЧОК СОЦІАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ З ОДНОЛІТКАМИ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З РАС.....	14
Кравчук Т. Ю., Сілкова Е. О. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ	16
Пархут І.В. Генсіцька-Антонюк Н.О. ВПРОВАДЖЕННЯ STEM ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ НУШ 5-6 КЛ.....	17
Борух С.В., Суржук Т.Б. ДО ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНТЕГРАТИВНОГО ПІДХОДУ ДО ВИВЧЕННЯ МОВНО-ЛІТЕРАТУРНОЇ ГАЛУЗІ.....	19
Шадюк О. І, Сятиня Н. М. ОСОБЛИВОСТІ ВИЯВЛЕННЯ ПАТРІОТИЗМУ У ДІТЕЙ ВПО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	19
Гаврилюк Я.О., Горопаха Н.М. ДИТЯЧА КНИГА ЯК ЗАСІБ ОСОБИСТІСНОГО РОЗВИТКУ ДИТИНИ РАННЬОГО ВІКУ.....	21
Левочко О.М., Федорова Н. В. ОСОБЛИВОСТІ КОРЕКЦІЇ МОВЛЕННЄВОГО РОЗВИТКУ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ КАЗКОТЕРАПІЇ	22
Петренко Л.І., Горопаха Н.М. ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ФОРМ СПІВПРАЦІ ВИХОВАТЕЛІВ ЗДО З БАТЬКАМИ ВИХОВАНЦІВ СОЦІАЛЬНО НЕЗАХИЩЕНИХ КАТЕГОРІЙ.....	23
Гуц Б.Р.Шостак О.О. ЗБАГАЧЕННЯ СЛОВНИКА В ДОШКІЛЬНИКІВ ІЗ ЗНМ ЗАСОБАМИ ФОЛЬКЛОРНОЇ КАЗКИ.....	24
Васюрчик К.О., Галатюк Ю.М. ВІДОБРАЖЕННЯ МЕТОДОЛОГІЇ НАУКОВОГО ПІЗНАННЯ У ВИВЧЕННІ ЕЛЕМЕНТІВ КВАНТОВОЇ ФІЗИКИ В СТАРШІЙ ШКОЛІ.....	26
Кушнірук Л.С., Галатюк Ю.М. СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ФІЗИЧНОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ.....	27
Гарбарчук Н.А., Галатюк Ю.М. МІЖПРЕДМЕТНА ІНТЕГРАЦІЯ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ У КОНТЕКСТІ КОНЦЕПЦІЇ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ.....	29
Шевчук О.А. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВСТАНОВЛЕННЯ ДІАГНОЗУ ЧЕРЕЗ НЕТРАДИЦІЙНІ МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ У ФІЗИЧНІЙ ТЕРАПІЇ.....	31
Масовець Б.С. ЛОГОПЕДИЧНИЙ ТРЕНАЖЕР – ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	32
Данченко А.В., Горопаха Н.М. НАСТУПНІСТЬ ЗДО І ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ФОРМУВАННІ НАВЧАЛЬНИХ УМІНЬ ДІТЕЙ.....	34
Осік К., Косарева О.І. ПОДОЛАННЯ АГРЕСИВНИХ ІМПУЛЬСІВ У ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ ЗАСОБАМИ АВА ТЕРАПІЇ.....	35
Трайтлі А.Ю., Ціпан Т.С. НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ: ЦІЛІ, ЗАВДАННЯ, ПРИНЦИПИ.....	36
Савчук В.В., Ціпан Т.С. ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ У ВІТЧИЗНЯНІЙ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	37
Багній О.П., Янцур Л. А. ДО ПИТАННЯ ПІДГОТОВКИ ДІТЕЙ ДО ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ОБРАЗОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	38
Рибачук Л.О. РЕАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТІСНОГО ПІДХОДУ ДО НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ У СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ.....	40
Коптюх Н.С., Косарева О.І. ОСОБЛИВОСТІ ПОДОЛАННЯ СТРАХУ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ ЗАСОБОМ КАЗКИ.....	41
Левечко І.Д., Павлюк Т.О. ПАЛЬЧИКОВА ГІМНАСТИКА, ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ДИСЛАЛІЄЮ	43

Доманська Л.П., Павелків О.М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ КООРДИНАТНО-ВЕКТОРНИМ МЕТОДОМ.....	45
Колода Н. М., Стельмашук Ж.Г. РОЗВИТОК ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	45
Шевчук О.А. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВСТАНОВЛЕННЯ ДІАГНОЗУ ЧЕРЕЗ НЕТРАДИЦІЙНІ МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ У ФІЗИЧНІЙ ТЕРАПІЇ.....	46
Демчук Д. А., Маліновська Н. В. ФОРМУВАННЯ ГРАМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	48
Делтува Н.Б., Руденко Н. М. АНАЛІЗ РІВНЯ СФОРМОВАНOSTІ ЕКСПРЕСИВНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ФОНЕТИКО-ФОНЕМАТИЧНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ.....	49
Лесник О. Ю., Стельмашук Ж. Г. ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК СКЛАДОВА ЕМОЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	51
Шевчук О.А. ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЧЕРЕЗ ВИХОВНИЙ ЗАХІД «ПРОФІЛАКТИКА ВЖИВАННЯ ПСИХОАКТИВНИХ РЕЧОВИН».....	52
Яскула В. С., Маліновська Н. В. ТЕАТРАЛІЗОВАНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВОЇ ОСОБИСТОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ	54
Трубакова Д. П., Маліновська Н. В. КРАЄЗНАВСТВО ЯК ЗАСІБ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	55
Рудчик О. А., Маліновська Н. В. ОСОБЛИВОСТІ КОМУНІКАТИВНО-МОВЛЕННЄВОГО РОЗВИТКУ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ.....	56
Стасюк М.П., Велесик Т.А. ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ ЯК ГЛОБАЛЬНА ПРОБЛЕМА.....	57
Артюхова К. Ю., Маліновська Н. В. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМИ ПОРУШЕННЯМИ.....	58

СЕКЦІЯ II. МОЛОДИЙ ПСИХОЛОГ

Опалько В.О., Шевчук О.А. ПСИХОЛОГІЯ БЕЗПЕКИ У МОМЕНТ НЕБЕЗПЕЧНОЇ СИТУАЦІЇ.....	60
Грицюк К. В., Кулакова Л.М. ОЦІНКА ПСИХІЧНОГО СТАНУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ: РЕЗУЛЬТАТИ ЕМПІРИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ.....	63
Кравчук І.М., Кулаков Р.С. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМООЦІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	64
Шоцька М.П., Кулакова Л.М. СТРЕСОСТІЙКІСТЬ ЯК ПРОФЕСІЙНО ЗНАЧУЩА РИСА ОСОБИСТОСТІ ПЕДАГОГА.....	66
Савчук В.Р., Кулакова Л. М. СТАН ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗДОРОВ'Я ОСОБИСТОСТІ У ПОГЛЯДАХ ТЕОРЕТИКІВ ПСИХОЛОГІЇ.....	67
Оздемір О., Созонюк О. В. ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО РОЗКРИТТЯ ЗМІСТУ ПОНЯТТЯ «ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ».....	69

СЕКЦІЯ III. МОЛОДИЙ ПРИРОДОДОСЛІДНИК

Рудь О. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІГУ ФАСЦІОЛЬОЗНОЇ ІНВАЗІЇ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБ В ЗОНІ ПОЛІССЯ.....	71
Трохимчук І., Стецюк С. ІНФЕКЦІЙНІ ЗАХВОРЮВАННЯ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ ЛЮДИНИ....	73
Колеснік А.О., Сяська І.О. СТРУКТУРНО-ТЕРИТОРІАЛЬНА ОРГАНІЗАЦІЯ ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНОГО ФОНДУ РАДИВИЛІВСЬКОЇ ГРОМАДИ.....	75
Дишкант О.В., Давиденко П.О., Кучерявенко Р.О. ПАТОЛОГОАНАТОМІЧНІ ЗМІНИ ЗА ІНФЕКЦІЙНОГО ГЕПАТИТУ У СОБАК.....	77
Андрощук О.О., Радзиховський М.Л., Кулішенко О.М. ПАТОЛОГОАНАТОМІЧНІ ЗМІНИ ЗА ПАРВОВІРОЗУ СОБАК.....	78
Кичан М. В., Васів Р. О., Сачук Р. М., Калиновська Л. В. ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ ДЬОГТЮ БЕРЕЗОВОГО У ВЕТЕРИНАРНІЙ МЕДИЦИНІ.....	78
Кондратюк М.Л., Гунчак В.М., Сачук Р. М., Пономарьова С.А. ОСОБЛИВОСТІ ФАРМАКОКІНЕТИКИ ЦЕЛЕКОКСИБУ.....	80
Пепко В.О., Фаріонік Т.В., Пікула О.А., Сачук Р. М., Якута О.О. ФАРМАКОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОПРАНОЛОЛУ ГІДРОХЛОРИДУ.....	81
Сачук Р. М., Стравський Я.С., Гутий Б.В., Кацараба О.А., Барило Б.С. ВИВЧЕННЯ ТОКСИЧНОСТІ ПРЕПАРАТУ «АМОКСИДЕВ 15» НА БІЛИХ МИШАХ.....	82
Сачук Р. М., Велесик Т.А., Кацараба О.А., Барило Б.С., Жигалюк С.В. ВИВЧЕННЯ СПЕЦИФІЧНОЇ ТОКСИЧНОСТІ ПРЕПАРАТУ «АМОКСИДЕВ 15» НА МУРЧАКАХ ТА КРОЛЯХ.....	83
Сачук Р.М., Горюк Ю.В., Сачук Р. М., Курилас Л.В. ВИВЧЕННЯ ЗАЛИШКОВИХ КІЛЬКОСТЕЙ ПРЕПАРАТУ «АМОКСИДЕВ 60» У ПРОДУКТАХ ТВАРИННИЦТВА.....	84

СЕКЦІЯ ІV. МОЛОДИЙ ІТ-СПЕЦІАЛІСТ

Лаврушкін С.В., Шинкарчук Н.В. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕРЕРВНОСТІ НАДАННЯ ІТ-ПОСЛУГ ШЛЯХОМ АВТОМАТИЗАЦІЇ ОСНОВНИХ ПРОЦЕСІВ УПРАВЛІННЯ.....	85
Ільюк І.І., Петренко С. В. КОМП'ЮТЕРНА ГРА НА ОСНОВІ РУШІЯ UNREAL ENGINE.....	87
Лещенко Б. В., Юзик О.П. СУЧАСНІ ФОРМИ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ КОНТЕНТУ.....	88
Мартиненков М.О., Кіндрат П.В. ДОСЛІДЖЕННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЯ РОЗШИРЕНИХ МЕТОДІВ АУТЕНТИФІКАЦІЇ ДЛЯ СИСТЕМ КОНТРОЛЮ ДОСТУПУ.....	89
Мартиненков Д.О. Петренко С.В. ІНТЕГРАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС НАВЧАЛЬНОЇ ПРОГРАМИ З ІНФОРМАТИКИ.....	90
Якимчук І.Ю., Кирик Т.А. РОЗРОБКА ЧАТ-БОТУ ОПОВІЩЕННЯ ПРО РОЗКЛАД ЗАНЯТЬ ФАКУЛЬТЕТУ.....	91
Сокольвак А.С., Паламарчук О.С. ОСОБЛИВОСТІ ГРАНТОВОЇ ПІДТРИМКИ СТАРТАПІВ У ІТ-СФЕРІ	92

СЕКЦІЯ V. МОЛОДИЙ ІСТОРИК

Чижевський О.О., Мартинчук І.І. МІЖНАРОДНІ ВІЙСЬКОВІ ТРИБУНАЛИ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХХ СТ.....	93
Немеришин В.М., Мартинчук І.І. ПОНЯТТЯ ІСТОРИЧНОЇ СВІДОМОСТІ В НАУКОВІЙ ЛІТЕРАТУРІ..	95
Кравчук І. О., Давидюк Р. П. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДІВ ТА ПРИЙОМІВ РЕАЛІЗАЦІЇ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІСТОРІЇ.....	96
Шляхтич Р.П. ДЖЕРЕЛА З АРХІВУ ВІДЕНСЬКОГО ІНСТИТУТУ ВИВЧЕННЯ ГОЛОКОСТУ ВІЗЕНТАЛЯ ПРО ЗЛОЧИННУ ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ ДОПОМІЖНОЇ ПОЛІЦІЇ В РОКИ НАЦИСТСЬКОЇ ОКУПАЦІЇ УКРАЇНИ.....	97
Дубінецька В.В., Карпуніна Т.О. ПОЗИЦІЯ УГОРЩИНИ ЩОДО УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ НАПЕРЕДОДНІ ТА НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ.....	100
Михальчук Р.Ю., Слесаренко А.В. УСНІ ДЖЕРЕЛА ФОНДУ ШОА УНІВЕРСИТЕТУ ПІВДЕННОЇ КАЛІФОРНІЇ В НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ І ВИКЛАДАЦЬКІЙ ПРАКТИЦІ (ПРИ ВИКЛАДАННІ КУРСІВ ГЕНОЦИДІВ, ТОТАЛІТАРНИХ РЕЖИМІВ, ІСТОРІЇ АЗІЇ, АФРИКИ ТА ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ).....	102
Михальчук Р.Ю. ПОТЕНЦІАЛ УСНИХ СВІДЧЕНЬ ЯХАД-ІН УНУМ В ДОСЛІДЖЕННІ ЗЛОЧИНІВ ПРО ЄВРЕЇВ ТА НЕЄВРЕЙСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ ПІД ЧАС ГОЛОКОСТУ.....	104
Ілюкова А.С., Михальчук Р.Ю. ДІЯЛЬНІСТЬ ДЖУЗЕППЕ МАДЗІНІ.....	105
Ліщинська С.С., Михальчук Р.Ю. УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ	107
Лотоцький Ю.В., Михальчук Р. Ю. СТВОРЕННЯ ТАБОРІВ ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ В ПОВОЄННІЙ ЄВРОПІ.....	109
Остап'юк І.О., Михальчук Р.Ю. МАРКІЗА ДЕ ПОМПАДУР В ІСТОРІЇ ФРАНЦІЇ.....	110
Ревко Р.М., Михальчук Р.Ю. СПІВПРАЦЯ УРЯДІВ ЄВРОПИ З НАЦИСТАМИ ЩОДО ЄВРЕЙСЬКОГО ПИТАННЯ.....	111
Ситар О.В., Михальчук Р. Ю. ГЕНДЕРНИЙ АСПЕКТ ЖИТТЯ В УКРАЇНСЬКОМУ ПІДПІЛЛІ.....	114
Тарасюк Д.В., Михальчук Р.Ю. РОЛЬ НІМКЕНЬ В ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ.....	115
Хома М.Ю., Михальчук Р.Ю. ШВЕДСЬКИЙ КОРОЛЬ ГУСТАВ ІІ АДOLF - «ЛЕВ ПІВНОЧІ».....	117
Чирик О.І., Михальчук Р.Ю. АНГЛІЙСЬКА БУРЖУАЗНА РЕВОЛЮЦІЯ ХVІІ СТОЛІТТЯ: ПОЛІТИЧНІ КОНФЛІКТИ, ЕКОНОМІЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ТА СОЦІАЛЬНІ ЗМІНИ.....	118
Зілінський В.Т. АРХІВ ОРГАНІЗАЦІЇ ҮАНАД-ІН UNUM (ПАРИЖ, ФРАНЦІЯ) ЯК ДЖЕРЕЛО ДО ВИВЧЕННЯ ТАБОРІВ ПРИМУСОВОЇ ПРАЦІ НА ТЕРИТОРІЇ ДИСТРИКТУ ГАЛІЧИНА (1941–1944 РР.).....	119
Корольова А.О., Северова О.В. РОЛЬ НОБЕЛІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ МИРУ В РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ГУМАНІТАРНОГО ПРАВА.....	120

СЕКЦІЯ VI. МОЛОДИЙ ФІЛОЛОГ

Войтович Л.О. Мороз Л.В. ЕВОЛЮЦІЯ КОНЦЕПТУ ПОЛІТИКА (НА МАТЕРІАЛІ АМЕРИКАНСЬКОГО АНГЛОМОВНОГО ДИСКУРСУ).....	122
Матвеев І.В., Ясногурська Л.М. КОНЦЕПТ «ЕМОЦІЇ І ПОЧУТТЯ» В АНГЛІСЬКОМОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ.....	123
Мічуда Н.М., Мороз Л.В. КОНЦЕПТ «ЖИТЛО» В АНГЛІЙСЬКІЙ СУЧАСНІЙ ФРАЗЕОЛОГІЇ.....	125

СЕКЦІЯ VII. МОЛОДИЙ МИСТЕЦТВОЗНАВЕЦЬ

Лавор М.О., Казначесва Л.М. МІЖНАРОДНА ПРОЄКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ КУЛЬТУРНИХ ІНСТИТУЦІЙ РІВНОГО.....	126
---	-----